

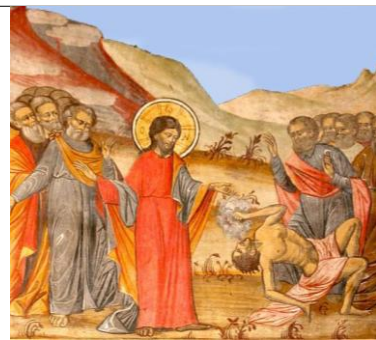
Foaie de duminică

Anul VII nr. 31 (342)

5 August 2018

Duminica a X-a după Rusalii
(Vindecarea lunaticului)

www.parohiamartisor.ro

*"În vremea aceea s-a apropiat de Iisus un om, îngenunchind înaintea Lui și zicându-I: **Doamne, miluiește pe fiul meu, că este lunatic și pătimește rău, căci adesea cade în foc și adesea în apă. Și l-am dus la ucenicii Tăi, însă ei n-au putut să-l vindece. Iar Iisus, răspunzând, a zis: O, neam necredincios și îndărătnic, până când voi fi cu voi? Până când vă voi mai suferi? Aduceți-l aici la Mine. Și Iisus l-a certat și demonul a ieșit din el și copilul s-a vindecat din ceasul acela. Atunci, apropiindu-se ucenicii de Iisus, l-au zis de o parte: De ce noi n-am putut să-l scoatem? Iar Iisus le-a răspuns: Pentru puțină voastră credință. Căci adevărat grăiesc vouă: Dacă veți avea credință cât un grăunte de muștar, veți zice muntelui acestuia: Mută-te de aici dincolo și se va muta; și nimic nu va fi vouă cu neputință. Dar acest neam de diavoli nu iese decât numai cu rugăciune și cu post. Pe când străbăteau ei Galileea, Iisus le-a spus: **Fiul Omului va fi dat în mâinile oamenilor și-L vor omorî, dar a treia zi va învia.**"*** (Matei 17, 14-23)

Sfânta Evanghelie de astăzi ne pune în față **neputința, nenorocirea unui om**: avea un copil îndrăcit, pe care îl cuprindea criza aceasta atunci când ieșea luna. De aceea, cei care au această boală se numesc și lunatici. De ce se întâmpla așa? Pentru că **diavolul dorea să îi determine pe oamenii în necaz să blesteme pe Dumnezeu și făptura Lui.**

Ce face tatăl când are probleme? Ca un părinte iubitor, se preocupă de copilul lui. Aleargă cu el pe la doctori, aude de Hristos; n-ajunge la El, ajunge la Apostolii și ucenicii Săi. **Aceștia nu-l pot vindeca. Hristos îl vindecă.** Apostolii comentează după aceea, se răzvrătesc puțin și zic așa: „Doamne, Tu ne-ai dat nouă putere să facem vindecări, să facem minuni. Ne-ai spus că vom face chiar mai mari minuni decât Tine. Și iată, a venit la noi și noi nu l-am putut vindeca. De ce?”. Atunci Mântuitorul Hristos le spune: „**Acest soi de demoni nu pot să iasă decât cu post și rugăciune. N-ați postit destul și mai ales, nu v-ați rugat îndeajuns, drept pentru care n-ați putut să-l vindecați, n-ați putut să izgoniți pe demoni din el.**”

Iată explicația multor nereușite ale noastre. **N-am postit de ajuns, nu ne-am rugat de ajuns, n-am avut credință de ajuns.** Și atunci, Mântuitorul Hristos zice: „**Adevărat grăiesc vouă: dacă veți avea credință cât un grăunte de muștar, cu această putere a credinței voastre veți putea muta și munții.**”

Credem în Dumnezeu, dar credem în tot ce a zis El? Mântuitorul Iisus Hristos, dacă ne gândim, în istoria pe care Sfânta Evanghelie ne-o relatează, **a făcut lucruri mari din lucruri mici, din lucruri neînsemnate.** De exemplu, ce este mai necinstit decât scuipatul? Dacă vrei să jignești pe cineva, îl scuipi. Mântuitorul ce a făcut? A scuipat. Unde? În praf. Scuipatul și cu praful au făcut noroi. Și ce a făcut? A luat și a uns ochii unui orb din naștere. Și orbul din naștere a văzut. **Iată cum lucrează Hristos cu lucruri neînsemnate.** Și astăzi avem în Sfânta Evanghelie o lucrare a lui Dumnezeu cu lucruri neînsemnate, cărora Dumnezeu le dă valoare. **Și noi părem neînsemnați, dar valoarea sufletului nostru face ca noi să fim însemnați,** oameni însemnați, oameni deosebiți. **Prezența noastră în biserică pare neînsemnată, dar înaintea lui Dumnezeu este însemnată.** Dumnezeu, vrând să arate importanța răstignirii Lui de fiecare dată la Sfânta Liturghie, trimite pe îngerii Săi și **numără pașii noștri către sfânta biserică.** Iar noi mărturisim: „**Noi, care pe heruvimi cu taină închipuim...**”

Noi, oamenii, suntem așa de puternici înaintea lui Dumnezeu, încât ne permitem să ne comparăm cu heruvimii, adică cu cetele acelea îngerești care folosesc lui Dumnezeu spre lauda Lui. Iar îngerii își acoperă cu aripile ochii lor, ca să nu vadă. De ce? Pentru că **mare este măreția Tainei.**

La această Taină noi participăm la prefacerea pâinii și vinului în Trupul și Sângele lui Hristos. Acestea sunt foarte cunoscute de noi, predicăm despre ele de ani de zile, se vorbește despre ele în toate cărțile pe care le citim. Cu acestea s-au hrănit moșii și strămoșii noștri.

Întrebarea este dacă noi, oamenii zilelor noastre, mai înțelegem aceste lucruri și dacă luăm cuvântul lui Dumnezeu cu credincioșie. Hristos, în Evanghelia de astăzi, a zis: „**De veți avea credință măcar cât un bob de muștar, adevărat grăiesc vouă, puteți muta și munții.**” Credem toți în Dumnezeu, dar credem și în cuvântul acesta, credem în tot ce-a zis El? **Încrederea dă putere.** Toți credem în Dumnezeu. Puțini sunt cei care nu cred; și aceia au mintea așa, întunecată și nedefinită, nu știm ce e în mintea lor și nu putem spune chiar că nu cred. **Dar destul de puțini avem încredere în Dumnezeu;** încredere, de exemplu, că dacă ținem ziua de odihnă, dacă serbăm sărbătorile Lui și ale sfinților Lui nelucrând, avem ce mânca la iarnă.

Toți sau aproape toți ne legăm de ceva, de puțin, de câteva pale de fân, de câteva cuiburi de cartofi. De ce? **Pentru că avem credință în Dumnezeu, dar n-avem încredere în Dumnezeu. Și încrederea dă putere.** Din cauza neîncrederii noastre, noi în loc să vorbim despre puterea rugăciunii, despre rugăciunea minții, despre trăirea în Iisus Hristos, despre lumina taborică, noi, la două-trei duminici, trebuie să amintim oamenilor că nu-i bine să mergem la târg Duminica, că nu-i bine să lucrăm Duminica, că nu-i bine să facem nunțile așa, că nu-i bine să facem botezurile așa, că nu-i bine să mergem la vrăjitori, adică lucruri așa de mici, în detrimentul lucrurilor importante.

Mai citim în Evanghelia de astăzi, spre sfârșitul ei, că s-au întristat ucenicii. De ce? Pentru că Hristos le-a spus că urmează pentru El o perioadă, un moment dur, în care oamenii îl vor toca mărunt. Și mai grav - tâlcuiesc Sfinții Părinți - că vreme de generații, secole și iată, până în zilele de astăzi, Hristos este răstignit, bătut și scuipat prin faptele oamenilor.

Asta trebuie să facem și noi astăzi. Trebuie să scoatem la lumină, nu Evanghelia, că o avem toți în casele noastre, în Sfânta Scriptură, ci siguranța Evangheliei, trăirea Evangheliei, dorința ca să lucrăm fapta cea bună.

Așa să ne ajute Bunul Dumnezeu! Amin.

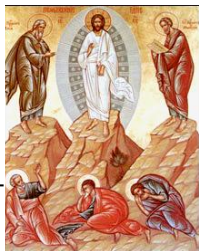
Duminică, 5 august – Sf.Cuv.Ioan Iacob de la Neamț;

Luni, 6 august – Schimbarea la Față a Domnului;

Martți, 7 august – Sf.Cuv.Teodora de la Sihla;

Vineri, 10 august – Sf.Mc.Arhid.Laurențiu;

Sâmbătă, 11 august – Sf.Nifon, patriarhul Constantinopolului;

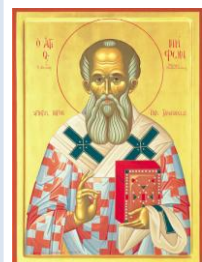
6 august - Schimbarea la Față a Domnului ne pune în față momentul schimbării minunate la față a Domnului, în Muntele Taborului, în prezența ucenicilor Petru, Iacob și Ioan. Atunci când fața Lui strălucea ca soarele și hainele erau albe ca lumina au apărut deodată **Moise și Ilie**, Moise care reprezenta Legea și Ilie care reprezenta prorocii Vechiului Testament. Sfinții Părinți au dorit să ne descopere că slava Domnului de pe muntele Taborului are legătură nu numai cu Învierea lui, ci și cu a doua Sa venire într-o slavă la **sfârșitul lumii** și s-a stabilit ca ea să fie prăznuită în august, **ultima lună** a anului bisericesc și în data de 6 august pentru că **în ziua a șasea a fost făcut omul**. Ținând seamă de faptul că Adam și Eva au căzut în păcat și au pierdut slava Împărăției Cerurilor, Hristos vine acum să o redea întregului neam omenesc.

"Schimbarea la față a Domnului ne arată și chipul luminos al primului om, al protopărinților noștri înainte de cădere. Slava Taborului este și slava chipului omului celui dinainte de cădere. Această taină a Schimbării la față nu arată numai slava chipului celui dintâi, ci arată și slava asemănării omului cu Dumnezeu. Omul dintâi, Adam, înainte de cădere avea slava chipului, dar trebuia să asculte de Dumnezeu, să conlucreze cu El, cu harul lui ca să ajungă la o treaptă mai înaltă și anume slava asemănării cu Dumnezeu sau sfințenia desăvârșită cât este posibilă pentru om. Iisus Hristos, noul Adam, nu numai că a redat slava chipului celui dintâi, ci a arătat desăvârșirea chipului prin asemănarea totală cu Dumnezeu, el fiind și Fiul lui Dumnezeu" (Preafericitul Părinte Patriarh Daniel)

www.crestinortodox.ro

5 august - Sf.Ioan Iacob Hozevitul (1913-1960) și-a cunoscut sfârșitul mai înainte, scriind cu mâna sa pe peretele peșterii unde stătea culcat pe o rogojină, **data trecerii sale la cele veșnice**. Și, la jumătate de ceas după ce i se legase limba și nu mai putea vorbi, a ținut mâna dreaptă în sus blagoslovind și făcând semnul Sfintei Cruci mai sus și mai jos, mai la stânga și la dreapta, după cum blagoslovește preotul în vremea Sf.Liturghii când zice „Pace tuturor”. Căci el avea obiceiul, când venea cineva la dânsul și-i cerea blagoslovenie, mai întâi făcea semnul Sf.Cruci cu mâna deasupra capului, dacă cel ce venise era creștin ortodox, și abia pe urmă îi zicea: „Domnul să te blagoslovească”. **Mormântul și-l pregătise tot în peșteră**, lipit de un perete al ei, **ca o cutie, din ciment**, deasupra câteva scânduri și pe ele turnat ciment, iar deasupra nu mai era scris numele, ci numai anul morții, 1960. <https://doxologia.ro>

11 august - Sfântul Ierarh Nifon – La mănăstirea Bistrița, Sf.Neagoe Basarab avea să întâlnească pe patriarhul Nifon al II-lea al Constantinopolului, chemat în Țara Românească, pe **la anul 1502**, de voievodul Radu cel Mare (1495-1508), pentru a reorganiza și întări viața bisericească. Ca mitropolit al Ungrovlahiei, a reușit să pună ordine în Biserica din Țara Românească, întemeind **două noi episcopii**, la Râmnic și Buzău.

O însoțire nelegiuată la Curtea Domnească a lui Radu cel Mare, între sora acestuia și un boier moldovean căsătorit, a făcut ca mitropolitul Nifon să se retragă din scaun și în anul 1505 să părăsească țara, neîmpăcat cu domnitorul și să ajungă la **mănăstirea Dionisiu** din Athos. Era aici canonul rânduit chiar de Sfântul Dionisie, ctitorul mănăstirii, că **oricine venea să se călugărească era întrebat de stareț dacă primește**

mai întâi să fie îngrijitor de catări, să care lemne și să facă orice altă ascultare, atâta timp cât va fi rânduit. Și dacă primea să facă aceste ascultări, atunci era primit în cin, iar dacă era călugăr de mai înainte, îl numărau în viața de obște. Venind aici **Sfântul Nifon a doua oară, nu s-a arătat că a fost patriarh sau mitropolit** al Tesalonicului și în Țara Românească, ci a rămas necunoscut de obștea fraților mai mult timp. Fiind întrebat când a venit la mănăstire, după obicei, a făcut metanie și a primit să îngrijească de catări la grajd. **Prin descoperire cerească, făcându-se cunoscut cine era sfântul**, încetă această smerită ascultare și, cerându-i-se iertare, i-a binecuvântat pe toți, nevoindu-se mai departe în ascultare, cu postul și cu rugăciunea. Iar „cât petrecu acolo în toate era tocmai cu alți frați și cu mâncarea, și cu postul, și cu osteneala, și fără de preget, atâta cât le era altor frați rușine de smerenia și de nevoința lui. Că era tuturor chip de învățătură și de muștrare și se nevoia spre toate ascultările și tuturor fraților la toate slujbele le ajuta: la moară mergea de măcina, și la bucătărie ajuta, și la brutărie așijderea, și la toate, atâta cât striga ostenețele lui...”. Se minunau frații și părinții de smerenia lui și toți pustnicii din Sfântul Munte veneau să primească binecuvântare și să-i asculte învățăturile mântuitoare. Și Dumnezeu a proslăvit pe cel ce-L proslăvea prin faptele sale. **Înainte de mutarea cu sufletul la ceruri, Sfântul Nifon a adunat pe toți frații și i-a binecuvântat, le-a cerut tuturor iertare și i-a iertat pe toți**. Împărțit cu Preacuratele Taine ale lui Hristos, după trei zile și-a dat obștescul sfârșit, în ziua de 11 august 1508.

Prof. Ion Ionescu www.sfintiromani.ro

Programul săptămânii 5 august 2018 – 12 august 2018

Duminică	5 august	7.30 - 11	- Sf.Liturghie (Vindecarea lunaticului) - Pr.Ticu
Duminică	5 august	17 - 19	- Vecernia Schimbării la Față a Domnului și Litia
Luni	6 august	7.30 - 11	- Sf.Liturghie (Schimbarea la Față a Domnului) - Pr.Ticu
Luni	6 august	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului – Pr.Ticu
Martți	7 august	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului – Pr.Ticu
Miercuri	8 august	9 - 10	- Sfințirea mică a apei - Pr.Ticu
Joi	9 august	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului – Pr.Ticu
Vineri	10 august	9 - 11	- Taina Sf.Maslu
Vineri	10 august	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului – Pr.Ticu
Sâmbătă	11 august	8 - 11	- Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți - - Pr.Ticu
Sâmbătă	11 august	17 - 18	- Vecernia Duminicii a 11-a după Rusalii - Pr.Dragoș
Duminică	12 august	7.30 - 11	- Sf.Liturghie (Datornicul nemilostiv) - Pr.Dragoș
Duminică	12 august	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului – Pr.Dragoș